

Samuel Steps Down. War at Michmas

1. שמואל א פרק יא

(יא) ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד: (יב) ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: (יג) ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יקוק תשועה בישראל: ס (יד) ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: (טו) וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יקוק בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יקוק וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

פרק יב

(א) ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכול אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: (ב) ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: (ג) הנני ענו בי נגד יקוק ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: (ד) ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: (ה) ויאמר אליהם עד יקוק בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: פ

(ו) ויאמר שמואל אל העם יקוק אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: (ז) ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יקוק את כל צדקות יקוק אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: (ח) כאשר בא יעקב מצרים ויצעקו אבותיכם אל יקוק וישלח יקוק את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: (ט) וישבחו את יקוק אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: (י) ויצעקו אל יקוק ויאמר ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יקוק ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: (יא) וישלח יקוק את ירבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבחו בטח:

1. I Samuel ch.11

they attacked the Ammonite camp at dawn and slaughtered them until the heat of the day. Those who survived were scattered, so that no two of them were left together.

¹²The people then said to Samuel, "Who was it that asked, 'Shall Saul reign over us?' Turn these men over to us so that we may put them to death."

¹³But Saul said, "No one will be put to death today, for this day the Lord has rescued Israel."

¹⁴Then Samuel said to the people, "Come, let us go to Gilgal and there renew the kingship." ¹⁵So all the people went to Gilgal and made Saul king in the presence of the Lord. There they sacrificed fellowship offerings before the Lord, and Saul and all the Israelites held a great celebration.

Chapter 12

Samuel said to all Israel, "I have listened to everything you said to me and have set a king over you. ²Now you have a king as your leader. As for me, I am old and gray, and my sons are here with you. I have been your leader from my youth until this day. ³Here I stand. Testify against me in the presence of the Lord **and his anointed**. Whose ox have I taken? Whose donkey have I taken? Whom have I cheated? Whom have I oppressed? From whose hand have I accepted a bribe to make me shut my eyes? If I have done any of these things, I will make it right."

⁴"You have not cheated or oppressed us," they replied. "You have not taken anything from anyone's hand."

⁵Samuel said to them, "The Lord is witness against you, and also his anointed is witness this day, that you have not found anything in my hand." "He is witness," they said.

⁶Then Samuel said to the people, "It is the Lord who appointed Moses and Aaron and brought your ancestors up out of Egypt. ⁷Now then, stand here, because I am going to judge you before the Lord as to all the righteous acts performed by the Lord for you and your ancestors.

⁸"After Jacob entered Egypt, they cried to the Lord for help, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought your ancestors out of Egypt and settled them in this place.

⁹"But they forgot the Lord their God; so he sold them into the hand of Sisera, the commander of the army of Hazor, and into the hands of the Philistines and the king of Moab, who fought against them. ¹⁰They cried out to the Lord and said, 'We have sinned; we have forsaken the Lord and served the Baals and the Ashtoreths. But now deliver us from the hands of our enemies, and we will serve you.' ¹¹Then the Lord sent Jerub-Baal, Barak, Jephthah and Samuel, and he delivered you from the hands of your enemies all around you, so that you lived in safety.

(יב) ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויקוק אלהיכם מלכם: (יג) ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יקוק עליכם מלך: (יד) אם תיראו את יקוק ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יקוק והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יקוק אלהיכם: (טו) ואם לא תשמעו בקול יקוק ומריתם את פי יקוק והיתה יד יקוק בכם ובאבותיכם: (טז) גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יקוק עשה לעיניכם: (יז) הלא קציר חטים היום אקרא אל יקוק ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יקוק לשאול לכם מלך: ס (יח) ויקרא שמואל אל יקוק ויתן יקוק קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יקוק ואת שמואל: (יט) ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יקוק אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך: ס (כ) ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יקוק ועבדתם את יקוק בכל לבבכם: (כא) ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: (כב) כי לא יטש יקוק את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יקוק לעשות אתכם לו לעם: (כג) גם אנכי חלילה לי מחטא ליקוק מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: (כד) אך יראו את יקוק ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: (כה) ואם הרע תרעו גם אתם גם מלכם תספו:

¹² "But when you saw that Nahash king of the Ammonites was moving against you, you said to me, 'No, we want a king to rule over us'—even though the Lord your God was your king. ¹³ Now here is the king you have chosen, the one you asked for; see, the Lord has set a king over you. ¹⁴ If you fear the Lord and serve and obey him and do not rebel against his commands, and if both you and the king who reigns over you follow the Lord your God—good! ¹⁵ But if you do not obey the Lord, and if you rebel against his commands, his hand will be against you, as it was against your ancestors. ¹⁶ "Now then, stand still and see this great thing the Lord is about to do before your eyes! ¹⁷ Is it not wheat harvest now? I will call on the Lord to send thunder and rain. And you will realize what an evil thing you did in the eyes of the Lord when you asked for a king." ¹⁸ Then Samuel called on the Lord, and that same day the Lord sent thunder and rain. So all the people stood in awe of the Lord and of Samuel. ¹⁹ The people all said to Samuel, "Pray to the Lord your God for your servants so that we will not die, for we have added to all our other sins the evil of asking for a king." ²⁰ "Do not be afraid," Samuel replied. "You have done all this evil; yet do not turn away from the Lord, but serve the Lord with all your heart. ²¹ Do not turn away after useless (idols) that can do you no good, nor can they rescue you, because they are useless. ²² For the sake of his great name the Lord will not reject his people, because the Lord was pleased to make you his own. ²³ As for me, far be it from me that I should sin against the Lord by failing to pray for you. And I will teach you the way that is good and right. ²⁴ But be sure to fear the Lord and serve him faithfully with all your heart; consider what great things he has done for you. ²⁵ Yet if you persist in doing evil, both you and your king will perish."

		Responsible for	
		God	Nation
Appointed by	God	Kohein/Priest	Navi/Prophet
	Nation	Judge	King

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כה

ויאמר שמואל אל העם ה' אשר עשה את משה ואת אהרן, ואומר וישלח ה' את ירבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל - ירובעל - זה גדעון, ולמה נקרא שמו ירובעל - שעשה

Tractate Rosh Hashanna 25a-b

"Samuel said unto the people the Lord that appointed Moses and Aaron "and in the same connection it is written [ibid. 11]: "The Lord sent Jerubaal and Bedan and Jephtha and Samuel." [Jerubaal is Gideon; and why is he named Jerubaal? Because he strove against Baal. Bedan is Sampson; and why is he named Bedan? Because he came from Dan. Jephtha means just

מריבה עם הבעל, בן זה שמשון, ולמה נקרא שמו בן - דאתי מדן, יפתח - כמשמעו. ואומר משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו. שקל הכתוב שלשה קלי עולם כשלשה חמורי עולם, לומר לך: ירובעל בדורו - כמשה בדורו, בן בדורו - כאהרן בדורו, יפתח בדורו - כשמואל בדורו. ללמדך שאפילו קל שבקלין ונתמנה פרנס על הצבור - הרי הוא כאביר שבאבירים, ואומר ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם. וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל הדיין שלא היה בימיו? הא אין לך לילך אלא אצל שופט שבימיו, ואומר אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה.

what it is (*i.e.*, he had no surname or attribute).] And it is also written [Ps. xcix. 6]: "Moses and Aaron among his priests, and Samuel among those who called upon his name." The sacred text regards the three common people equal with the three noblest, to teach us that Jerubbaal was in his generation like Moses in his; Bedan in his generation was like Aaron in his; Jephtha in his generation was like Samuel in his generation. From all this one must learn that if even the commonest of the commoners is appointed leader by a community, he must be considered as the noblest of the nobility, for it is said [Deut. xvii. 9]: "And thou shalt come unto the priests, the Levites, and unto the judge that shall be in his days." (Why does the passage say "in those days"? Can you imagine that one could go to a judge who was not in his days? (Surely not! But by these words Scripture teaches us that a judge is to be held "in his days" equal in authority with the greatest of his predecessors.) We find a similar teaching in Eccles. vii. 10: "Say not thou that the former days were better than these!

Rav Mosheh Lichtenstein

Haftarah Korach

"And the Lord Your God is Your King"

According to one approach, Shemuel absolutely negates the idea of monarchy and prefers the previous situation of God's direct governance, whether through spiritual leaders such as Moshe and Aharon, or through leaders whom God sends even though they are not men of spirit. For the people put their trust not in those leaders, but in God, and He sends them and their leadership expresses God's providence.

According to the alternative approach, Shemuel does not object to monarchy in itself, but rather he believes that the people's request for a king was inappropriate in the given circumstances. In this context, let us bring the words of the Ramban on the issue:

The request for royalty at that time was distasteful to the Holy One, blessed be He.... The reason for all this was that at this time Shemuel was judge and prophet who was fighting their battles according to the word of God, saving them in times of trouble, and it was improper for them to request a king during his lifetime, even as Shemuel said to them: "And the Lord your God is your king" ([I Shemuel 12:12](#)). And the Holy One, blessed be He, said to him: "They have not rejected you, but they have rejected Me" (ibid. 8:7). It was for this reason that He did not grant them permanent royalty. (Ramban, Commentary to [Bereishit 49:10](#))

What this means is that a distinction must be made between two types of judges. If the judge is one of "the light ones of the world," then monarchy and a stable regime is preferable to the vacuum created by a system of government based on ad hoc heroes. Figures like Gideon and Shimshon radiate not sanctity and spirituality, but brute force, and a stable and more human system is better than such leaders. However, in periods of fitting leadership, when "the heavy ones of the world" stand over the people, guiding them in the path of Torah and in the fear of God, and representing God to them, then without a doubt the system of the "judge-prophet" is preferable to a worldly figure. The transience and

the constant dependence that follow from such leadership can be a blessing, provided that a fitting leader stands at the helm. Shemuel's emphasis on the superiority and spiritual advantage of an unstable political situation is based on the assumption that a leader with spiritual inspiration will guide the people.

שמואל א פרק יג 1 Samuel ch.13

(א) בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל:
(ב) ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו:
(ג) ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים:
(ד) וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל:
(ה) ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רבב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און:
(ו) ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות:
(ז) ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו:
(ח) וייחל ויוחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו:
(ט) ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: (י) ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו:
(יא) ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש:
(יב) ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יקוק לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ס
(יג) ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יקוק אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יקוק את ממלכתך אל ישראל עד עולם:
(יד) ועתה ממלכתך לא תקום בקש יקוק לו איש בלבבו ויצוה יקוק לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יקוק: פ
(טו) ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש:
(טז) ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימין ופלשתים חנו במכמש:

Saul was thirty^[a] years old when he became king, and he reigned over Israel forty^[b] two years.

² Saul chose three thousand men from Israel; two thousand were with him at Mikdash and in the hill country of Bethel, and a thousand were with Jonathan at Gibeah in Benjamin. The rest of the men he sent back to their homes.

³ Jonathan attacked the Philistine outpost at Geba, and the Philistines heard about it. Then Saul had the trumpet blown throughout the land and said, "Let the Hebrews hear!" ⁴ So all Israel heard the news: "Saul has attacked the Philistine outpost, and now Israel has rebelled against the Philistines." And the people were summoned to join Saul at Gilgal.

⁵ The Philistines assembled to fight Israel, with three thousand^[c] chariots, six thousand charioteers, and soldiers as numerous as the sand on the seashore. They went up and camped at Mikdash, east of Beth Aven. ⁶ When the Israelites saw that their situation was critical and that their army was hard pressed, they hid in caves and thickets, among the rocks, and in pits and cisterns. ⁷ Some Hebrews even crossed the Jordan to the land of Gad and Gilead.

Saul remained at Gilgal, and all the troops with him were quaking with fear. ⁸ He waited seven days, the time set by Samuel; but Samuel did not come to Gilgal, and Saul's men began to scatter. ⁹ So he said, "Bring me the burnt offering and the fellowship offerings." And Saul offered up the burnt offering. ¹⁰ Just as he finished making the offering, Samuel arrived, and Saul went out to greet him.

¹¹ "What have you done?" asked Samuel.

Saul replied, "When I saw that the men were scattering, and that you did not come at the set time, and that the Philistines were assembling at Mikdash, ¹² I thought, 'Now the Philistines will come down against me at Gilgal, and I have not sought the Lord's favor.' So I felt compelled to offer the burnt offering."

¹³ "You have done a foolish thing," Samuel said. "You have not kept the command the Lord your God gave you; if you had, he would have established your kingdom over Israel for all time. ¹⁴ But now your kingdom will not endure; the Lord has sought out a man after his own heart and appointed him ruler of his people, because you have not kept the Lord's command."

¹⁵ Then Samuel left Gilgal^[d] and went up to Gibeah in Benjamin, and Saul counted the men who were with him. They numbered about six hundred.

(יז) ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים
הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל:
(יח) והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה
דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה: ס
(יט) וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר אמרו
פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית:
(כ) וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו
ואת אתו ואת קדמו ואת מחרשתו:
(כא) והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש
קלשון ולהקדמים ולהציב הדרבן:
(כב) והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל
העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן
בנו:
(כג) ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש: ס

¹⁶ Saul and his son Jonathan and the men with them were staying in Gibeah^[e] in Benjamin, while the Philistines camped at Mikmash. ¹⁷ Raiding parties went out from the Philistine camp in three detachments. One turned toward Ophrah in the vicinity of Shual, ¹⁸ another toward Beth Horon, and the third toward the borderland overlooking the Valley of Zeboyim facing the wilderness.

¹⁹ Not a blacksmith could be found in the whole land of Israel, because the Philistines had said, "Otherwise the Hebrews will make swords or spears!" ²⁰ So all Israel went down to the Philistines to have their plow points, mattocks, axes and sickles^[f] sharpened. ²¹ The price was two-thirds of a shekel^[g] for sharpening plow points and mattocks, and a third of a shekel^[h] for sharpening forks and axes and for repointing goads. ²² So on the day of the battle not a soldier with Saul and Jonathan had a sword or spear in his hand; only Saul and his son Jonathan had them.

²³ Now a detachment of Philistines had gone out to the pass at Mikmash.

